

stvar določa točno šolski zakon. Veroučitelji na meščanskih šolah nimajo nobene pravice do kake nagrade, kakor tudi na osnovnih šolah ne. Stvar dotične občine je, ali veroučiteljem do-

voli kake nagrade ali ne. Odstavljeni pa veroučitelji zaradi tega niso, svoje funkcije vršijo naprej, samo prejemki iz državnega proračuna so jim ustavljeni.

Pergerjevi dvorani. Upamo, da bo ponavljanje še vse lepše in veličastnejše izpadlo. Pridite okoličani in domačini zopet v tako res obilnem številu!

Koncert pevskega društva »Celjski zvon«. Pevsko društvo »Celjski zvon« bo priredilo svoj I. koncert v nedeljo dne 18. februarja, ob 4. uri popoldan, v veliki dvorani Ljudske posojilnice v Celju. Na koncertu boste slišali novejšje pesmi naših skladateljev: Adamiča, Kreka, Vodopivca in Puša. Po odmoru pa boste čuli Sattnerjevo »Jeftejevo prisego«, skladbo za zbor, soli in orkester. Prvič je skladbo je izvajala ljubljanska Glasbena Matica leta 1910. Kot solista bosta nastopila gđ. Heda Berglezova in g. Joža Likovič, gojenec ljublj. konservatorija. Likovič ima obsežen polnodoneč dramatičen bariton. Razven v Jeftejevi prisega bo lahko pokazal svoje pevske zmožnosti tudi v Adamičevih »Belokranjskih svatovskih«. Koncert obeta biti redek dogodek za naše mesto. Koncert bo popoldan zato, da se ga bo lahko udeležil tudi vsakdo iz okolice. Zveze z vlakom so kar najugodnejše. Ne zamudite te redke prilike in koncert gotovo obiščite!

Videm ob Savi. Videmsko gasilno društvo se je izkazalo z igro »Guzaje«, ki so jo ljudem pokazali prav naravno. Dvorana prosvetnega društva je bila nabitá polna. Sploh je videti, da se zadnje čase zelo zanimajo za to igro. — Prosvetno društvo na Vidmu bo v nedeljo igralo »Kovačevega študenta«, spevoigro v 3 dejanjih. Nikar ne zamudite prilike in si privoščite pred postom zabave; iz dvorane ne boste šli razočarani.

Beseda staršem.

Dopis z dežele.

Starši, bodite pozorni na svoje otroke! Mladina ni hudobna, kot jo nekateri obsojajo; po veliki večini je v srcu dobra, le velika brezbriznost nekaterih staršev je marsikaj kriva. Ni dovolj, če sta oče ali mati krščanska ali celo pobožna, pa se ne zmenita, kaj čitajo njihovi otroci, ali v kakem društvu so. Žalostno je za tako mater ali očeta, ki gre iz cerkve, a domov grede v roki nese nekrščanski časopis, ki ga je naročil sin ali hči po nasvetu kakega liberalnega človeka. Vsi zavedni starši morajo danes vedeti, kateri časopisi in knjige niso na katoliški podlagi. Za starše ni dovolj, da se brigajo samo za sebe in svoje zveličanje; na otroke morajo tudi paziti, jih voditi z besedo in zgledom, ker so tudi za nje pred Bogom odgovorni. In ravno ta odgovornost jih mora spodbujati, da ne molčijo napram otrokom, ako vidijo, da jih vodijo liberalni preroki. So pa tudi takšni starši, ki mislijo, če so otroci v takozvani napredni družbi, da se bo hčerka lažje omožila in da bo sin večji gospod, če se brati s takšnim svobodomiselnim človekom. Ljudje, ki tako ravnajo, naj so starši ali mladina, so obžalovanja vredni. — Kakor je dolžnost mladine, da se krščansko izobrazuje s pomočjo krščanskih knjig, časnikov in društev, tako

je dolžnost staršev, da svoje otroke k temu navajajo in v tem podpirajo.

*

Ljutomer. Kaj ne, da lepa pesem poživi vsako gledališko predstavo. Kaj bo še le prihodnjo nedeljo, ko boste videli, oziroma slišali na odru Kat. doma igro, ki bo obstojala v samem petju. Društvo Ljudska čitalnica vprizori to nedeljo popoldne ob pol štirih krasno Lavtizarjevo spevoigro »Darinka«. Spevoigra je prirejena po Hribarjevi pripovedni pesmi »Krški zmaj«. Darinko, hčerko Hrastarja in Helene, je ugrabil zmaj. Vsi vitezi je ne morejo rešiti. Končno jo reši pobožni menih. V tretjem dejanju se ves narod zahvaljuje Bogu. V glavni vlogi Helene nastopi gđ. Huberjeva, Hrastarja poje g. Tomažič. Vse druge vloge so v rokah najboljših pevcev iz vrst naših fantov in deklet. Ob tej priliki nastopi prvič novi zbor Ljudske čitalnice. Spevoigro bo na klavirju spremljal g. Trobina, ki je naštudiral glasbeni del. Pred predstavo »Darinke« bo g. Trobina zapel tri baritonske solospave. Vabimo vse, da se te prireditve v Kat. domu prihodnjo nedeljo gotovo udeležite!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Res moramo pohvaliti naše dobre farane, kakor tudi ljube goste iz Gornje Radgone, Sv. Križa, Male Nedelje, Sv. Antona, Sv. Lovrenca in od Kapelje, ki so se udeležili v tako ogromnem številu izvajanja pretresljive igre »Črni križ pri Hrastovcu«. Igralci so se res potrudili, da je predstava izpadla zelo dobro. Omembe ter pohvale vredno je tudi, da so glavne vloge prevzeli starejši, poročeni igralci. Vidi se pač iz tega, kako se jim je društveno delo prejšnjih let zelo priljubilo. To pa je uspeh našega dosedanega prosvetnega delovanja. Ker je bil obisk omenjene igre preteklo nedeljo tako velikanski in ker jih je veliko moralo iti radi pomanjkanja prostora nazaj domov, bo na vsesplošno željo dobrih Jurjevčanov naša Marijina kongregacija ponovno vprizorila igro »Črni križ pri Hrastovcu« in sicer v nedeljo dne 18. t. m., v

Želite kaj kupiti?

Med 100.000 našimi tedenskimi čitatelji ima gotovo kdo, kar vi želite kupiti! Z malim oglasom »Slov. gospodarja« se boste znašli!

globočini 225 m in iz take globine še dose-daj niso spravljali na površje potopljenih zakladov in dragocenosti. V tem slučaju bodo razstrelili trup ladje, predno se bodo lotili dviganja vsebine. Delo bo sicer zelo nevarno, vendar upajo italijanski strokovnjaki, da jim bo uspelo.

Kameniti glasovirji in brneče kamenje.

Malokomu je znano, da daje tudi kamen od sebe prav prijetne glase. — V Abesiniji ob vzhodni afriški obali je najti kamen, katerega uporabljajo v nekaterih vaseh mesto zvonov. Glas kamenitih zvonov je poln in seže zelo daleč. Med najbolj

Prvi posini jutranje zore so podili pred seboj nočno temo, ko je potihnilo po šotoru na mah vse. Streznice so pomagale novi gospodarici v grofovsko posteljo in polegale pred njo po tleh, da bi bile na najrahljšo željo takoj pri roki ter na uslugo.

Vida se je pod odejo goreče pokrizala in se zapala iz dna srca Bogu, Mariji in angelu varuhu s prošnjo, naj ji vlijejo junaštvo Judite, da bo premagala v ugodnem trenutku madžarskega Holoferna, predno jo bo primoral pred oltar. Kratka — zaupna molitev jo je ohrabrila na duši. Zaspala je pomirjena in niti sanjala ni o ugrabitvi in o ujetništvu v šotoru roparskega glavarja.

Celi tabor je miroval, dokler ni odprla oči gospodarica. Vešče roke njenih služabnic so jej pomagale pri napravljanju. Oblekle so ji moški kroj, kakršen je bil običajen pri plemenitašinjah, če so se udeleževale v moški družbi jezdniš pohodov. Moška preobleka je bila tudi Vidi povsem po godu. Nudila ji je kar največ upanja na uspeh morebitnega pobeга.

Pri zajtreku ji je drugoval Jurij ob petju ter godbi. Nato jo je ponižno povabil, da čakata pred šotorom osedlana konja, na katerih bosta posetila

drugo taborišče kručevskih imenitnikov v soteski pred Kerka Sze Miklos.

Bila sta res zastavni postavi v sedlih mustačasti Jurij in lepa Vida. Krenila sta na pot brez spremstva med burnim pozdravljanjem tabora. Razmere so bile za poglavarja Kručev povsem varne, saj je bil brezskrbno doma po celi osrednji Madžarski. Jezdila sta iz gozda na Čentibo, Dolinsko vas in se ustavila v senčnem sadovnjaku za vasjo Pinci pri Jurijevem dobrem in kakor je bilo soditi po hiši in gospodarskih poslopih tudi s premoženjem dokaj podprtem znan-cu. Tukaj sta obedovala kar na prostem pod košato jablano. Po kosilu se je zleknil Jurij vsled prečutih dveh noči pod bližnjo hruško; Vido je prepustil varstvu prijatelja, ki je bil trdo prepričan, da je mlada ženska v moški preobleki najlepša in najljubša izmed vseh poglavarjevih žen.

»ruc je zasmrčal od utrujenosti tako trdno, da je preslišal glasno nabijanje po kosi ob pojavu mo-gočnega roja čebel. Čebele so se vrtele nekaj časa nad hruško, pod katero je hrnjavsaj Jurij, nato so se pričele spuščati in izgubljati med hruškine veje, kamor je sedla matica.

Remšnik. Ni denarja, ni kaj sem vzeti, ni dela, ni obleke, ni jesti, ni stanovanja, in bogve kaj še vse spremlja ta nesrečni »ni«. Res! Marsičesa ni in zopet ni. Eno pa se rado preide, se tudi v tej krizi bolj redko sliši: ni dobre mladine! Žalosten vzklík, resničen velikokrat vsaj takole: ni dovolj dobre mladine, ni zavedne in resne mladine! Tako vsaj pri nas! Pesem pravi, da pozimi rožice ne cveto! Res, splošno velja, posamič pa se dobe izjeme. Kakor zgornji »ni« povsod ne drži, tako spodnji »ne« včasih odpade. Pretekli teden je videla naša župnijska cerkev remšniška dvakrat lep prizor. V pondeljek so prišli številni svatje k cerkvi in trije fantje so pozdravili z Marijino bandero v roki ženina, poštenega fanta s pravo krščansko vzgojo, iz srečne družine, ki je znana daleč naokoli kot odločno katoliška. Marijina zastava je bila priča dobremu fantu, da je kljuboval v hvarjem mladosti, zapeljivemu svetu in vsem oviram na potu čednosti. Tudi pozimi cveti nagelček pod skrbnim nadzorstvom in vzgojo. Pristopila sta oba zaročenca med sv. mašo k mizi Gospodovi, da sta tako prejela tem bogatejši blagoslov ženitvanski. V sredo nato pa še lepši prizor. K cerkvi prišedšim svatom prideta obe Marijini zastavi nasproti, fantovska in dekliška. Ženinu pozdrav in priznanje, ravnotako nevesti! Obe zastavi sta pričali navzočim, da je mladost le tista najlepša, ki je pod Marijinim varstvom v obrambi zoper vse posvetno, nizko, pogubno! Redko se vidi kaj takega, ker je žal redko ženin in nevesta z neoporečno preteklo mladostjo. Oba sta pristopila k sv. obhajilu po ženitvanskem blagoslovu, ne meneč se za dolgo pot, zimo ali druge izgovore. Ni še kriza v vsaki hiši, pa če je materijalna, enaka ni povsod, duhovna kriza pa še ni dosegla vsake družine, redke so sicer, ni dosegla vsakega srca! Ženin v pondeljek in nevesta v sredo sta bila iz ene in iste družine, kateri velja vse priznanje in čast! Mladina! Potrudi se, da se bodo taki prizori večkrat ponavljali, pa kar glejte tudi starši, da bodo ženini in neveste velikokrat prišli pod Marijino zastavo

pred altar! Daj ljubi Bog in Marija! In ko se to zgodi, tedaj nastopi konec te hude krize, vsaj duhovne. Kriza! Tebi povemo: bogati še smo in tudi pozimi rožice cvetijo!

Remšnik. Letošnji predpust je tudi pri nas občutil krizo. Poročila sta se komaj dva para. Pa sta ta dva večje vrednosti, ker so bili eden in pol para Marijini družbeniki. Dne 5. t. m. se je poročil Anton Golob, zvest Marijin družbenik, z Rozo Jerič na lepo in obširno posestvo. Dne 7. t. m. pa se je poročil Jožef Podzavnik, Marijin družbenik, s sestro zgoraj imenovanega ženina Jožefa Golob, prednico Marijine družbe ter jo vzel na svoje dobro urejeno posestvo. Bog jim daj obilo sreče, blagoslova in zadovoljnosti v novem življenju!

Razbor pri Slovenjgradcu. Kakor drugod, tako tudi pri nas imamo hudo zimo, le malokateri kmet si je mogel pripraviti v zadostni meri stelje in drv. Dolge zimske noči nam delajo nadlego, ker si že ne moremo kupiti petroleja, da bi si jih krajšali. Kriza vlada povsod, tako tudi na naši šoli, da že zopet nimamo učitelja. Kaj je temu vzrok? Zima in kriza je nam prignala celo jelene in košute v naš lovski revir, da si v naših solnčnih legah v tej hudi zimi iščejo potrebni živež. Zato tudi ni čuda, da je celo Jelen iz Mežiške doline prišel k nam na pašo in in nam odgnal v tem pustnem času od poštene Kotnikove hiše Knez Ano. Želimo jima veliko sreče v novem stanu!

Št. Peter pri Mariboru. Slabi časi se poznajo povsod, denarja pač vsakemu primanjkuje, tako da ni mogoče kriti niti najmanjših potreb. To občutijo tudi mladi, ki si žele zakonskega jarma. V letošnjem predpustu smo imeli le 5 porok. Med temi sta bila tudi Luft Janez iz Metave, kateri je dobil vrlo in pridno gospodinjico iz Vodol, namreč Bračkovo Treziko. Še vedno krepki Zinč Anton se je naveličal vdovskega stanu ter si je zbral sebi enako vdovo Hedl Marijo, posestnico v Metavi. Ženinu že leze sicer sedmi krž na rame, pa to nič ne de, saj se še marsikateri fant ne more kosati z Zinčevim očetom. En ženin, namreč Feliks Teršavec, tudi iz Metave, nam je odšel v sosedno župnijo k Sv. Barbari. Tem in ostalim srečo in zdravje v zakonskem življenju. — V Trčovi je umrl po daljši bolezni 15letni fant Neuwirt Janez. Naj mu bo zemljica lahka! —

Razširila se je vest, ali odgovarja resnici, še ni ugotovljeno, da se namerava ukiniti tuk. orožniška postaja. Želja prebivalstva je, da se to ne zgodi. Kajti ravno sedanjí čas je nepripraven za to, ko dan na dan nadlegujejo vredni in nevredni prebivalce in se vedno množe tatvine. — Orožni listi so bili odvzeti nekaterim osebam. Vsi prizadeti so vložili priziv na bansko upravo. Iz kakšnih razlogov se je to zgodilo, nam ni znano.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Pri nas se je začela zima že sredi oktobra. Pravijo, da bo trajala tri leta. Ko mi trpimo zimo, so nekateri dobili zimski prevoz drv in premoga za šolo. Naš oznanjevalec novic in naročil je v tej zimi dobil hripa, da ne more govoriti; čaka na ljubo pomlad. Tehtničar baje tudi ne bo vzdržal službe v tej hudi zimi, dobil bo namestnika. Nekateri se imajo prav lušno, in sicer s popevanjem, muziciranjem in rajanjem; izobraževanje pa sedi za pečjo. Drugi pa se ne udeležujejo te lušne razigranosti, marveč čakajo spomladi. Ko pa pride spomlad, bodo zažrgoteli kakor skorci na — črešnjí.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Žalost in veselje se vrstita v življenju posameznika in družin. Oboje je v zadnjem poldrugem letu v veliki meri doživela v naši župniji Kostanjeveča družina. Srečno so imenovali ljudje to družino in je tudi bila. Vedno je vladala v hiši ljubezen in Bog jo je obdaril tudi s časnimi dobrinami. Malokatera družina pa je doživela večje krize in preskušnje in tudi zelo redka hiša je imela toliko veselja in sreče. Ljubi Bog je imel vedno prvo mesto in zato so vedno vse sprejeli kot dar božji, četudi je včasih srce krvavelo. Lepa je bila novomašna slovesnost v juliju t. l., žal, veselje ni bilo popolno, ker je manjkalo med nami dobre novomašnikove matere. Deset mesecev pred novo mašo svojega sina je šla po plačilo k Bogu. Bil pa je med nami blagi oče, srečen in vesel, da je mogel zbrati okrog sebe svoje sorodnike in prijatelje. Nihče bi ne verjel takrat, da bo čez tri mesece ugasnilo življenje tega vedno zdravega in veselega moža. Dobri Matjaž je umrl nenadoma, zadet od srčne kapi, a ni bil nepripravljen. Zadnje leto je še bolj pogosto prejemal sv. zakramente in par dni pred smrtjo smo ga videli pri angelski

Starejši hlapec je drgnil panj z babjo dušico, ga pritržil na konec lestve in se lotil ogrebanja z večjo zajemalko. Za običajno spravljanje čebelnega roja se ni zmenil nikdo.

Kar naenkrat je kriknil Jurij iz polnega grla, skočil pokoncu in jo ubral v divjem pobegu proti bližnji konoplji. Za njim celi oblak čebel, ki so se zaletavale vanj in ga pikale neusmiljeno, čeravno se jih je otepal z vsemi štirimi. Kruc je prelefel gosto konopljeno njivo, stekel na travnik in še vedno so bunkale vanj razljutene živalice ter mu silile za tilnik, za razgaljeni vrat in za ohlapne rokave. Šele pri polnem koritu na dvorišču so odnehale preganjalke pred hlastnimi oblivi z mrzlo vodo.

Jurij se je slednjič vendarle vrnil k Vidi pod jablano. Moj Bog, že sedaj je imel od pikov liki velik svinjski pisker oteklo glavo. Ustnice so že strašile iznad grmovja mustač. Kako bo z očmi čez nekaj časa, je tudi bilo vidno. Celo mrzaj je spreletaval krucvskega junaka radi zastrupljenja. Niti s kletvicami ni več mogel lajšati položaja. Ust ni mogel prav odpirati, da bi poganjal iz sebe besede, dasi je bil irbast.

Prijatelj je pomiloval glavarja. Klical je ogrebača, da bi pojasnil, kako za božjo voljo je došlo baš pod njegovo hruško do tako neprijetne nezgode. Dedec ogrebač se je dobro zavedal, kaj bi znalo slediti njegovi neprevidnosti. Pustil je lestvo ter panj, se skrbno skrill, dokler se ne poleže prvo razburjenje in besnost. Gostitelj je tolmačil končno po lastni preudarnosti napad čebel s tem, da je izpraznil stari lopov v raztresenosti iz zajemalke čebele mesto v panj Jurju na prepoteni obraz. Na čebele razburljivo vplivajoče potenje je razkačilo živalice do napada.

Pomilovanja vredni glavar krajinskih Krucev, kako neusmiljeno je otekal z neugnano naglico po celem telesu! Oči že ni mogel odpirati, ne govoriti, niti ne kosati s šrbiniami vsled mrzlice, ki ga je trosila od temena do palca. K mrzlim obkladkom so se zatekli. V posteljo se je zmotal od čebel premagani Kruc.

(Dalje sledi.)

izredna godala stare Kitajske spada kame-niti glasovir. Ta instrument je bil v rabi že v 12. stoletju pred Kr in je imel obliko pravokotnega merila. V glasovirju je bilo 16 kamnov, ki so bili u-glašenj na razne glase. V prejšnjem sto-letju so igrali na kame-nite glasovirje v Parizu. Pariški kame-niti glasovir je pose-dal dve oktavi in je bilo mogoče na njem igrati majhne napeve. Na Nemškem je znan pojoči kamen (fonolit), ki je temnosive ali ru-javkaste barve. Iz te-ga nemškega fonolita je mogoče sestaviti le-po mlo doneča goda-la. Glas je odvisen od velikosti kam. plošče.

Sirite „Slov. gospodarja“!